

Vjeпčić Венчик Віночок

ISSN 1331-2189

ЧИСЛО
НОМЕР
BROJ

68

1/2014

Izdaje: Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske
Видава: Союз Русинох и Українцох Републики Горватской
Видає: Союз русинів і українців Республіки Хорватія

ДЗЕЦИНСКИ БАЛ У ПЕТРОВЦОХ

Бависко – танец зоз завязаним балоном за ногу

И того року у організації Ради рускій національній меншини Општини Богдановци, 19. Януара у петровській "Соколані", отримані дзечински бал.

Прешлих роках дзечински бал бул баржей нащивенши, але рахуюци яки часи пришли и же не пришли госци зоз околних местох, и петровских дзецох було велью.

Од шицких нащивителькох, родичох, бабох, дідох и од

самих дзецох хтори нашо найвекши критичаре, до-стали зме лем слова похвали, бо то веций не лем дзечински бал и забава за дзечи, то єдини бал у Петровцох, то збуване дзе ше розвива дзечинска мрия, чує руска писня, дзе наставаю нови познанства, та аж и симпатії.
За добру забаву и веселу атмосферу можеме подзековац петровским гудацом з хторима руководзел Звонко Еделински, а цали

Габриэл Мудри на малей гармоники, гарантія же у Петровох гудаці маю будучносць

Представнік рускій національній меншини Городу Загребу, мр сц. Іриней Мудри и "Кисиль" д.о.о. Петровци.

Було велью томболи и ніхто не пошол дому празних рукох. Главна награда бул таблет, а достал ю Неманя Курди зоз Петровцох. Престатнно награду, дзечинску деку, достал Андрей Кризманич.

Попри томболи, шицки дзечи хтори жадали бавели дружтвене бависко ствания о на балони.

Способ бависка таки же ше надути балон зоз порвазком привяже за ногу и танцующи става ше на балони других учащікох бависка. Побиднік тот хто

Перша награда на томболи – таблет у рукох щешлівого добитніка Немані Курдія

час з німа на гармоники грал и Габриэл Мудри зоз Петровцох. Габриэл их провадзел, найвецей Звонка хтори тиж так грає гармонику. Паузу мал лем кед ю гудацы направили, а веци пошол шеднуц и одпочинуц гу мацери и оцови.

У самой організації учас-твовали члены Ради рус-кій національній меншини Општини Богдановци, а спонзоре окрем Ради були

остане зоз цалим балоном на ноги. У тей гужви ніхто не збачел малу Лейлу Ко-вачич зоз Вуковару, хтора ше у чуду лем припратала на цалу подію, а балон привязані за ёй ногу остал цали, так же Лейла победзела и достала лабду за награду.

Марияна Джуджар

BROJ
ЧИСЛО
НОМЕР

68

GODINA
РОК
PIK

2014.

ВУКОВАР - VUKOVAR - ВУКОВАР

Видача: Союз Русинох и Українцох
Республики Горватской
www.sriu.hr

За видавателя: Дубравка Рашиянин

Адреса: Вуковар, Ради Европи 93,
тел./факс: 032/ 428-342

E-mail: vjencic1@gmail.com

Žiro račun – Жиро рахунок:
2340009-1110057465

Друковал: Друкарня Солдо, Вуковар

Тираж: 700 прикладнікі

Видає: Союз русинів і українців
Республіки Хорватія
www.sriu.hr

За видававця: Дубравка Рашиянин

Адреса: Вуковар, Ради Європи 93,
тел./факс: 032/ 428-342

E-mail: vjencic1@gmail.com

Žiro račun – Банкове кonto:
2340009-1110057465

Друкував: Друкарня Солдо, Вуковар

Тираж: 700 примірників

Друковане–Друковано–Tiskano
3 / 2014

Цена
Ціна
Cijena 5 Куни
Кун
Куна

Rukopisi se ne vraćaju.

Рукописи ше не врацаю.

Рукописи не повертаються.

UREDNIŠTVO:

Vera Pavlović
(главна і одговorna urednica)
Agnethka Balatinac
Ksenija Ljikar i Danijel Vašaš

SAVJET UREDNIŠTVA:

dr. sc. Oksana Timko Đitko (predsjednica)
Ljubica Harhaj, Marijana Džudžar,
Zlatko Hirjovati, Joakim Erdelji i Vera Pavlović

LEKTORI:

Marija Vuilić (rusinski jezik)
Lesya Mudri (ukrajinski jezik)
Vera Pavlović (hrvatski jezik)

Tiskanje potpomaže Savjet za nacionalne manjine
Republike Hrvatske.

ЗМИСТ - SADRŽAJ - ЗМІСТ

Дзецински бал у Петровцох - Марияна Джуджар 2

НАШО ПИСАТЕЛЄ - НАШІ ПИСЬМЕННИКИ

Мелана Вашаш – Олексова 4

Нашо мриї и посцигнуца - Вера Павлович 6

Приход яри - Ксения Лікар 7

Туліпан - Ксения Лікар 7

Велька ноц - о. Владимир Седлак 8

Було нам крашнє, видзиме ше нарок - Ксения Лікар 9

Медзинародны дзень мацеринскага языка у ОШ Антуна Бауера Вуковар,

Подручнай школы Петровцы и у ОШ Стари Янковцы - Илона Гречешин 10

Дзень мацеринскага языка у Миклошевцох - Леся Мудри 11

На фашенгох у миклошевцох было весело - Ксения Лікар и Леся Мудри 12

ПИСАТЕЛЄ ВАМ НАПИСАЛИ

Соловей, страка и мудра сова - Яким Пушкаш 13

Пані палачинка - Ксения Лікар 13

Пипи - Ксения Лікар 13

Пришла яр - Ол'гица Мудри 14

Прашатко и родичи - Любица Гаргай 14

Шива ящурочка - Любица Гаргай 14

Гуски - Яким Пушкаш 14

Як випатрало приихтоване першого

числа часописа „Венчик“ ? - Яким Пушкаш 15

Погледайце цудзи слова - Любица Гаргай 16

ШКОЛЯРЕ СОТРУДНІКИ 17

ЗАБАВНИ БОК – РОВЗВАЖАЛЬНА СТОРИНКА 18

Школьски гумор - Яким Пушкаш 18

Мудри (кус франтовлів) виречена - Любица Гаргай 18

Крижалька - Любица Гаргай 18

На першим боку: Агнетка Балатинац: Вельконочни символи

На остатнім боку: Вера Павлович: Школьре ОШ Антун Бауер, ПШ Петровцы хтори ходза на
годзини руского языка од пиятей по осму класу

РЕДАКЦІЯ:

Вера Павлович
(главна і одвічательна редакторка)
Агнетка Балатинац
Ксения Лікар и Данил Вашаш

СОВІТ РЕДАКЦІЇ:

д.ф. н. Оксана Тимко-Дітко (предсидатель),
Любица Гаргай, Марияна Джуджар,
Златко Гирьовати, Яким Ерделі и Вера Павлович

ЛЕКТОРЕ:

Мария Вулич (русски язык)
Леся Мудри (украинский язык)
Вера Павлович (горватски язык)

Друковане помога Совет за национальни
меншини Републики Горватской.

РЕДАКЦІЯ:

Віра Павлович
(головний і відповідальний редактор)
Агнетка Балатинац
Ксения Лікар і Данил Вашаш

РЕДАКЦІЙНА РАДА:

д.ф.н. Оксана Тимко-Дітко (голова)
Любица Гаргай, Марияна Джуджар,
Златко Гирьовати, Яким Ерделі і Віра Павлович

ЛЕКТОРИ:

Марія Вулич (русинська мова)
Леся Мудрі (українська мова)
Віра Павлович (хорватська мова)

Друкується за допомогою Ради з питань
національних меншин Республіки Хорватія.

МЕЛАНА ВАШАШ - ОЛЕКСОВА

**МЕЛАНА ВАШАШ
– ОЛЕКСОВА**

(1928-2007)

Мелания Вашаш – Олексова народзена у Руским Керестуре 15. мая 1928. року, а зоз фамелию приселела до Петровцох 1934. року. Понеже була инвалид од родzenia, нє могла ходзіц до школи, але заш лем кед подросла оспособбюе ше за самостойни живот и запошлюе до фабрики Борово. Познёйше зохабя роботу и дава ше за Йовгена Вашашоваго зоз хторим мала двойо дзеци. Свой живот прожыла у Петровцох. Умара 22. десембра 2007. року дзе є и похована. Гоч инвалид на ноги, з руками велью того робела: вибивала мустри за вишиваня, правела венци за млади, друковала рубки за покойних, правела надгробны венци... У тей роботи так швидко напредовала же мала муштериі и зоз других валалох. Заш лем ёден талант бул якошик скрити, а то писане власней поэзії. Писні писала у народним духу, з юношавними словами так же ёй писня кожому розумліва и блізка.

“Квітки мої” назва збирки поезій Мелани Вашаш – Олексовей хтору видал Союз Русинох и Українцох Республики Горватской 2011. року. Кніжку “Квітки мої” творя штерацец шейсць писньочки розподзелени до штирох часцох: дзвіоцка любов; мацерово слизи; легінськи любовни писні; други писні.

Найчастейша тема писньох то любов. Дакус незвичайне же вона писала нє лем о дзвіоцкей, але и о легінськай любові. Любов красна поготов кед є взаємна, але постоі и гевта смутна, хтора идзе лем у ёдним напрямে.

прирхтала Лю. Гаргай

Сон

Вечар сом милого
барз длugo чекала,
у тей цихей ноци
млада сом заспала.

У сну сом це мили
я млада любела,
зоз сна глібокого
я ше збудзела.

Кед биш лем знал мили
як сом уживала,
до рана билого
пре сон сом нє спала.

Кед биш знал мой мили
як сом це любела,
од жалю ше зоз сна
млада пре будзела.

Ружи

Садзела я ружи,
при ўх сом плакала,
од моїх пайташкох
сама сом осталася.

Кадзи сом ходзела
слизи ми падали,
у моей заградки
ружи розквитали.

Тераз я посадзім
розмарію желену,
озда и мой мили
зосце ме за жену.

Розмарію желену,
а белаве квеце,
красшого легіння
нет на тим швеце.

Мацерово слизи

Будзеш мамо плакаць
руки заламоваць,
бо я це не годна
вецей одменьоваць.

Идзем я прейг моря
аж до Австралиї,
мойо шерцо плаче
нє сце да ше змири.

Пре морио сом шицки
слизи виплакала,
далеко у швеце
сама сом осталла.

Кед би морйо, мамао,
дакус пресушело
та би твойо шерцо
плакац нє мушело.

Пре тебе бим, мамо,
морио преплівала,
пришла бим ци дому
кед биш пожадала.

Одavanе

Кед ше млада виберала
од оца, мацери,
слизи ше ёй розлівали
на лічка червени.

Млода слизи уцерала
зоз хусточку билу,
кед ше вона розходзела
зоз мамочку милу.

Як ми барз жаль, мамо,
нє повем нікому,
бо я уж одходзим
зоз нашого дому.

Дзекуєм вам родителі
що сце ме ховали,
а знаце таку младу
кому сце ме дали.

Винчованка

Пришли зме вам шпивац
як ангелки мали,
ми до вас принесли
Исуса малкого
же бисце го вжали
до шерца свойого.
Вон у вас остане,
бо є барз малючки,
вон кождому дава
свойо святы ручки.

Ap

Кед тей яри квитки
гайом розквитали,
чи ёсц ище шніцьку
слунечко питали.

А ясне слунечко
цепло зашвицело,
зоз свою цеплоту
шнішок розпущело.

Тераз шицки квитки
шмело розквитаю,
кажде рано цепле
слунечко чекаю.

Нашо мриї и посцигнуца

Початком яри нащи-
вела зме школярох
ПШ “Антон Бауэр” у
Петровцах на годзинох
мацеринскага язіка. Доче-
кали нас школяре старшай
группы хторы ходзя од пяцітей
по осмую класу асновнай
школи. Рускі язік уча их
учителька Наталя Гнатко и
мр Илона Грецешин.

Сцэлы зме чуц як раздумую
нешкайши млады пред конец
асновнай школы, як видза
себе у будучносці, келью
роки учeli мацерински
рускі язік и цо одноша зоз
собу до новых школох и дру-
гих штредкох.

Кристиян Медеши

рамікох тога проекту були
зме госьці у Двору на Уні.

– Вецей раз ши нам до
“Венчику” посыпал свой
подобово роботы, прешлого
року аж два твойо рисунки
украшэлі остатній бок на-
шаго часопису. Поведз нам
дацо о тей любові ту ма-
льованью.

– Любім шпівац, глуміц,
вообще прыцагую ме шыцкі
уметносцы, але найволім ма-
льовац и рисовац так же бім
ше барз спел, кед ше мі уда,
уписац до штредней умет-
ніцкай школы.

Андрей Владимир Бучко

Горватскай дзе сом читал о
Руснацох. Мне найважнейшэ
чувство же сом Руснак и
нігда бім нізач не забул
свойо меню, язік и нацыю.
Любім учіц и жадам пойсц
до гімназіі.

– **Мая Гарди нам о себе гва-**
рела шлідуюце:

Мая Гарди

до баршоня, а жени до фи-
тюлох.

– **Медзи школярами хторы**
уча рускі язік и добре го
звладали ёст і таких цо не
припадю гу Руснацом ані
по ўднай лініі, окрем лініі
любові гу язіку и Рус-
нацом. Ёдна з іх Ведрана
Ралиш. О себе нам гутори:

Ведрана Ралиш

– Ходзім до 7. класі асновнай
школы, а толькі ходзім и
на годзіні рускага язіка.
Мне ше барз пача шпіванкі
хторы зме учeli на годзінох.
Любім ше поблекац до рус-
кіх сукнёх у хторых маме
наступі на приедбох, а вец
такі поблекані моі па-
йташкі и я любіме ше шей-
тац по валале же бі нас
шицкі видзели. Пачі ше мі
іх краса и гадавац зоз хторога
су ушити.

– **Чи сце уж мали нагоду**
упознац ше зоз Руснацами
споза граніци нашай
жемі?

– Гей, мали зме нагоду беше-
довац зоз Руснацами зоз
Славацкай и барз ше добре
розумімі з німа. Любела
бім пойсц до Польскай, Ма-
дярскай, Славацкай, вшадзи
дзе жію Руснаці. Сцела бім
буц фрізерка и чесац дзівкі

– Ходзім до 7. класі асновнай
школы, а на годзіні рускага
язіка рушела сом ішце кед
ми було 5 рокі. Моя фаме-
лія до Петровцах ше присе-
лела кед мі було два рокі.
Од сущедох сом научела бе-
шедовац по рускі, кад зме
були мали у дворе зме ше ба-
вель Фестивалу и шпівали
зме шыцкі рускі дзецински
шпіванкі. Думам же люд-
зом віше треба язік вецей.
През учене язіка ше збога-
цуєме. Було мі віше интере-
сантынейшэ як цо сом обчеко-
вала. Жадам ше упасц до
кухарскай школы и научіц и
другіх о рускіх ёдлох, як цо
то капушанікі, черегі, бо-
балькі, сирец... хторы будзем
знац майсторскі порихтац.

– **Зоз Маю Рацуву, школярку**
7. класі бешедовали
зме о традыціі учения рус-
кага язіка у ёй фамелії.

– Ходзім до седмей класі и

Мая Рац

тельо роки учим и руски ўзик. Мой оцец, а и дідо тиж так у школі учели руски ўзик як и я. Ми у обисце зоз оцом и дідом бешедуеме по руски, оцова учителька рускага ўзіка думам же була учителька Мелана Дюдяр, хтора и нешкава роби у нашай школі, а хто учел діда не знам сигурно. (Познейше зме ше презнали же би то могла буць учителька Вира Гудак.)

– **Заш лем обачуеме нову “моду” же нашо дзеци медзи собу на ўлічки бешедую по горватски, чи нам можеш повесц чом ше то**

Шицки ведно зоз учителькамі рускага ўзіка Наталку Гнатко і Илону Гречешин

зявело?

– Даєдні дзівчата і хлапцы не сцу буць розличны од пайташох з класи, та бешедую по горватски, але я зоз пайташку у школы дараз и нароком пред другима бешедуеме по руски, кед несцеме

же би нас шицки разумели и так ше дараз “правімі важни”. И кед бим жила барз далёко ад своіх родичнох і пайташох хторы бешедую по руски, віше бим свой ўзік чувала, слухала бим рускі писні на *You tube*, бешедовала на телефон и прэйг ин-

тернету же бим го не забула. Наймилши мі новши рускі любовни писні, а найволім шпівац писню “Часто думам”, чий авторе брат і шестра Сивчово, Алексей і Ніколай.

Вера Павлович

ПРИХОД ЯРИ

Длугокі жімські вечари за нами,
Розпущели ше цомплі под стрехамі.
Шиви, тлусті хмари зменіли белаві,
Слунко ше умива у младей траві.

Немирні ярні вітрік затанцовали весело,
пажицу при поточку квеце прикрашело.
Ластовчата ознова наполніли гнізда,
На небе ше указала швицата гвізда.

Вшадзи у валале чувствує ше яр
котра нам приноши драгоценности дар.
Квецу дава красу, риком шущацу воду,
древом шмату желену, птицом лёт и шлебоду.

Ксения Лікар

ТУЛІПАН

У нашей заградки квітнє туліпан,
вон наисце красни и пахняци пан.
Червени, жовти, целови, цифровани
віше випатра цалком поприберани.

Його прекрасни запах моцно ше чувствує,
та ше и бумбар гу ньому дзечнє залетує.
У кождым дворе туліпан часта прикраска
док благи ярні вітрік погарик му гласка.

Прето ше так пишно медзи квецом трима,
Як кед би нам гварел: „Закончела жима!
Мили мойо сушедове, яр нам чесц дарує,
зоз цеплим ошміхом слунко окрипює.
Най кожде з нас красу свою указує,
най у целей природи радосц запанує!

Ксения Лікар

ВЕЛЬКА НОЦ

Пред нами знова єдно при дзецах облюбене християнске швето. То Велька ноц лέбо Пасха. Облюбене бо шицки од свогого дзецинства паметаме порихтани кошарки и кошарочки зоз паску, писанками, маселком и меском котри баби, тети, мацери, дзивки и дзивчата на тот дзень святочно до церкви, або церковней порти ношели. На парохиялней виронауки, здогадаме ше, було уж вецей раз бешеди чом праве народне меню тому швету у нашим руским языку: Велька ноц, або Пасх(к)а, а знаме и то же ше зоз тим шветом здогадаме воскреснуца Христоваго. Но знаме и то же ше за кажде векше швето длуг-ши час пририхтує, а тиж так и през вецей дні зазначає.

Час пред Вельку ноцу волаше Вельки пост. Дакеди ше строго посцел през шицки дні, а нёшка лём його перши дзень – Чисты пондзелок и Вельки пияток. Пиятками у посце одрекаме ше меса. У тим чаше окреме ше намагаме у послухносци и у сполнёваню своїх школских и кожадоднёвых обвязкох, твориц добри дїла.

Дзэци модля хресну драгу

Єст велько красни побожнёцы и молитви и служения котри ше сполнюю у тот час, але нам дзецом наймилша хресна драга, бо ю можеме сами у групи порихтац, виробиц, офарбиц або нарисовац. Тиж так и заєдніцка молитва остава у паметаню, бо кажди з нас чита ёдну од штэрнац штацийох. Дакому воно идзе лепше, дахто ше заганьби або дакус и злёнкнё, але найважнёйше нам победиц у себе страх пред другима, здогадуюци ше же

и Иисус вецей раз поручує своїм ученікам: „Не бойце ше“.

Ровно на половки Велького посту на штред церкви поставени Хрест Господні. Тей Хрестопоклоней нёдзелі и на годзинох виронауки робиме поклони и шпиваме: „Кресту твойому“, учиме и други церковни писні що ше у посту шпиваю, та так попри молитви и рисованя у Велькім посту пестуєме и шпиване.

На Квітну нёдзелю з родичами ношиме багніткі, а вецше у Страсним тижню намагаме присц до церкви на Вельки (або Желени) штварток, Вельки пияток и Вельку суботу, бо тоти дні зазначаю найвекши тайства нашей християнскай вирі: постановеня Евхаристії, Ісусовей муки и його воскреснуца. Скорей Велькай ноци не треба забуц на св. споведз, бо знаме же ше на кажде вельке швето окрем зоз ділами, шпиваньем, пратаньем, покераями, рихтаме и зоз шерцом.

Остатніх дньох пред Вельку ноцу фарбімем писанку, рих-

таме кошарки, печеме паски и голубкі. Дакеди на Вельку ноц предвечаром була и забава котрой ше окреме радовали дзеци и млади, бо природа самого швета така же воно радосц над радосцами, а гу тому дакеди през цали пост не было забавох та ше их зажадали.

Велька ноц... красна хвіля, руски партки, вишывані закритки, цифрані кошарки, „Христос воскрес“ по вельзораз шпивані, фамелія, а часто и ширша родзіна у обисце коло стола позберани... Красоти то и здогадованя хтори ше длуго паметаю, а найбаржей гевти од другого дня Велькай ноци, кед окрем мированя у церкви, кажде кто ма дзивку або дзивче у обисце обчекує валалских легіньох и хлапцох котри приду обляц свойо пайташки и дзивки, а наградзены су зоз писанку и погариком піца. Велько облавачох комплимент за саму дзивку, а родичом потіха же іх дзивка медзи хлапцами замеркована.

Кошарки и паски

о. Владимир Седлак

БУЛО НАМ КРАШНЕ, ВИДЗИМЕ ШЕ НАРОК

Остатні дзесцінски бал у Міклошевцах отримані предшесцома роками и после тельо часу ознова порушане організоване такей подїї за наймладших. Тогорочни бал отримані 26. януара у попладнівих годзінох, а організовала го Здружене женох з Міклошевцах. Простор стараго дутяну бул цалком пополнети, бо було веций як 120 нащывітельох. Було и дзеци хторых мацери тримали на рукох, дзеци предшколскаго и школьнаго возросту, та легіньох и дзивки. Нашло ше ту и родичнох, як и баби

Велька нащивеносць Дзесцінскаго балу у Міклошевцах

У хвилькох одпочивку ад танцу засладзовало ше з овоцу

и дідох котры пришли ведно з унучатми. На початку балу присутніх прывітала предсідателька Здружэння женох Штефіца Войнович, котра подзековала численим спонзорам як и женом, членам Здружэння, котры ше потрудзели обезпечыц прэйг 150 красни и богаты томболи. Потым члени КУДа „Якім Говля” Анастасія Лікар, Анастасія і Матей Мудры виведли

драмску сличку „Історыйна гришка”. Дзівоцка група одшпівала народну шпіванку „Ішло дзівче по воду” док их на гармонікі провадзел Іван Лікар. Програму закончэли шестри Вероніка и Анастасія Алекса з Беркі котры одшпівали два шпіванка по горватски. За добре разположене осталася ше „Стіпа бенд” зоз Осиёку. Попры томболі були отриманы наградныя бавіска и танець шэрца.

Наймладши ше побрали до танцу

Три найвекши награды, тостер, вышиваны заглавчик и главна – электронски пикадо, пошли до Томповцах, Міклошевцах и Чаковцах.

Од годзіні, кед ше дзеци почали сходзіць, та по пейць годзін шыцкі ше натанцовали, набавели, шпівали и вистали. Добре им пришло окрыпене зоз сокамі и колачамі цо их напекли жени, члени Здружэння. Було и банани, яблука и мандарини, док позната сластичарска работня „Делицие” з Вуковару подаровала красну цифровану торту котра швидко скапала. Дзеци пошли дому щэшліві и задовольны з веліма томболамі у рукох, а жени обещали же ше и нарок остваю же би за свой валал порихтали таке красне дожице.

Ксения Лікар

МЕДЗИНАРОДНИ ДЗЕНЬ МАЦЕРИНСКОГО ЯЗИКА У ОШ АНТУНА БАУЕРА ВУКОВАР, ПОДРУЧНЕЙ ШКОЛИ ПЕТРОВЦИ И У ОШ СТАРИ ЯНКОВЦИ

Подзековане поетеси Ганчи Папандриш Гаргаї петровскім школяром руского язика за прирхтани вечар

Школьяре 1. и 2. класи виведли драмску сличку «Поносован» Меланії Павлович

Штварток, 20. фебруара 2014. року у Подручнай школы Петровцы отримані 14. Школски кніжковни вечар Руснацох,

поетох, як цо то Еугенія Брабец, Агнетка Костелник Балатинац, Любица Гаргаї и Звонко Барна.

Школьяре нізших класох ви-

ли, зреши червени ягоди», принесену зоз старого краю, 24 школярох од 1. по 8. класу, хторы ходза на наставу руского язика и культуры у ОШ Стари Янковци, 21. фебруара 2014. року запачало 2. Школски кніжковни вечар Руснацох, хторы организавали з нагоды Медзинароднага дня мацеринскага язика. Програму прирхтали зоз свою учительку Илону Грецешин, а отримана ё у Општynскай ради. Госц вечара була руска поетеса Ганча Папандриш Гаргаї, хтора ёден час робела праве у тей школы. Гоч лем други рок иду на руски язик, школьяре ше наисце потрудзели крашнё читац и точно вигваряц слова по руски. По-

при поезії, школьніе ище одышпивали даскелью руски писні хторы научели на настави.

По перши раз школьніе дзівчата були пооблекані до рускіх сукньох, хторы им за туто нагоду пожичели школьніе з Петровцах, а велі з ніх мали и завязані баршонь на главі.

На концу програмы школьніе шыцкіх присутных поволали на коштоване колачох. И Руснацы и Стари Янковци богатши за ище ёден школски вечар рускай поезії.

мр Илона Грецешин

Драмску сличку «Ботошко» Желькі Хорват–Вукеляя прирхтали школьніе 4. класи

Народна сказка «Клашчок» у виводзеню школьніе 3. класи

ДЗЕНЬ МАЦЕРИНСКОГО ЯЗИКА У МИКЛОШЕВЦОХ

У миклошевскай школи 20. фебруара бул означени Медзинародни дзень мацеринскага языка. З той нагоды була отрымана святочная программа котру порыхтала учителька Леся Мудри зоз школярами котры виучую рускі языку. На прыедбі були прысутні директорка ОШ Чаковцы, Ана-Мария Зулич, представнік рускай нацыональнай меншини Општні Томповцы Мирослав Лікар, предсідатель Меснаго одбору Дюро Бики, паноцец Йоакім Сімунович, учителькі, родителі і школяре.

Програма була отрымана у школским голу котры учителькі порядней наставі, Маріна Банович і Тат'яна Блажевич, зоз учителькі рускага языка Лесю Муд-

Младши школяре зоз Миклошевцох у виводзеню народнай сказкі «Рукавичка»

Старши школяре у виводзею красных писньох

ри пригодно ушорели, жадаюци прыказац зожывот двох нароах, языкох і культурох котры ше взаємна дополнюю і збогацяю. Школяре висших класох як поручене сучасним генерацыем на-правілі плакат котры глаши: «Не шлеме ше ганьбыц свой мацеринскай бешеди. Бо вона як наша власна мац, а хто ше мацери одрека – одрека ше са-мого себе».

Конферансу водзели школьнікі 7. класі, Паула Поточки і Мілица Мишленович, і 4. класі, Ана-Мария Лікар і Ана-Мария Мудри. У програмі прыгодны писні рус-кіх пісняльцах рецитавалі Крыстіян Міклош (3. кл), Сабіна Ждиняк (5. кл),

Паула Поточки, Мілица Мишленович, Ребека Батацівіч (1. кл) і Владимир Краснік (1. кл), а школяре нізших класох виведлі драмскую сличку «Рукавичка» по мотывах народнай сказкі. Младши школяре одшывали шпіванкі «Гусаре» і «Мала баба три сіні», док старши виведлі пісні «Ей, не видно тот мой валал», «Явор, явор», «А хто видзел» і «Червени чижмочки». По законченю програмы учашнікі і гості предлужэлі прыёмне дружене і погос-цели ше зоз лакоткамі котры порыхтала родичі.

Леся Мудри

Тогорочны фашенгі у школі не обішли ані учителькі – і вони ше маскирали ввёдно зоз школьнірамі

НА ФАШЕНГОХ У МИКЛОШЕВЦОХ БУЛО ВЕСЕЛО

Дружтво „Нашо дзеци” з Миклошевцох 23. фебруара у пополаднёвых годзинах, у дружтвеннем доме организовало дзецински маскенбал, а шыцких нащивітольох прывітала предсідателька Марія Папуга. Дзеци и родичи ше наисце потрудзілі порихтаць интересантны маскі, богаты і цифрованы, як то уж зна здумаць дзецінска мрія, а вера і мрія родичнох кед біш лем знова могли вращаць до дзецінства.

Як гвари піснічка: «Фашнік, фашнік, найшаленши дзень» У просторіі старей тарговіні позбераць ше дзечі у рижных маскох, а були ту і подаєдні мами котры ше тиж так маскірали Велью шміху і вешеля виволали

Заєдніцка слика маскох на фашенгох

Найуспішнейша маска босорка

змаганя у випіванню соку без рукож, гледане бомбоні у громадкі муки, бавіска зоз балонам і танець з лабдочку. И звичайно були ту і велі обовязни дзецінски танцы котры дзечне танцювали і вельки і мали.. Шыцки ше дзечі барзы

циганка-гатара і Кристиан Міклош як белавовласа красавица. Вони і другі учашнікі маскенбалу дostaли символичны награды. Програму обдумали і водзели волонтеркі Дружтва Лесія Мудры і Рената Алекса.

Не хибело ані гітаристох

Маски гатари, покаліченого і паночки

потрудзілі коло костімох, а перши три места однесьлі Ребека Баташовіч у костіму босоркі, Анамарія Лікар як

През скоро полні три годзінны дзечі ше бавілі, шпівали і танцювали, а до кола ше лапали і старши.

Як чуваць покаліченого же би не сцекол на фашенги – провадзілі го два сигурны особы (босорка і вітязя)

Же би ше почувствовало праце дожице фашенгох дзечі ше погосцілі зоз сокамі і бухтамі котры порихтали їх мацери.

Не меней интересантно прешли фашенги і у Подручнай школі Міклошевцы хто-ри були отримані 3. марта. Того дня на радосць школьнікам маскірали ше і учителькі, та ведно зоз дзечімі вешелелі ше і препровадзілі фашенги.

Ксения Лікар і
Лесія Мудры

СОЛОВЕЙ, СТРАКА И МУДРА СОВА

Yедним гаю жил якиш соловей и од вчасного рана по змеркане шпивал, а на задовольство тамтейших жительох. З єдней нагоди понад гай прелетала єдна чарна и завидна страка и чула як соловей шпива. Була барз завидна и прето соловейови гварела так:

– Тебе шицки слухаю, нїби прето же крашне шпиваш, але кед я була мала вец моя мац гварела же и я барз крашне шпивам, але нїгда ше ми не указала нагода же бим туту мою схопносц доказала пред патрачами!

– Кед же так як цо гвариш, вец ци я такой допушуєм же

биш мнє и другим жительом нашого гаю дацо одшпивала! – гварел добродзечни соловей.

Страка ше кус накашляла и потим почала шпивац, але то вообще не здабало на даяке красне шпиване, але баржей на обращане даякого неподмасленого колеса, та птицы зоз кридлами закрили уха, а други животині аж хвильково посікали з гаю!

Стара и мудра сова после такого стракового „шпиваня“ лем гварела: „Видзела жаба же ше конь подкус, та и вона дзвигла ногу!“

Яким Пушкаш

ПАНЇ ПАЛАЧИНКА

Подумала пишна панї палачинка
же є найкрасша кед ше нашминка.
Опартрела ше до жвератка, та гварела:
„Чи я прето дзецом випатрам слатка?“

Одвит на питане пошвидко достала
котри ей толкує наша Марча мала.
Палачинку любя вельки, мали дзеци,
кед цепла, пахняца до танера злєци.

Ище є смачнайша така нацифрована,
зоз цукром, маджуном, чоколаду
лєбо з орехами кед є нафилована.

Напекла нам мац уж цалу громаду,
поволам пайташох до нас на пораду.
Чкода же би стали телї палачинки,
най кажде выбира по дзеки шминки.

Неодлуга шицким танери остали
празни,
лем нам ше шмишкали баюси масни.

Ксения Лікар

ПИПИ

Вшадзи дзе ше рушиш по жемовей кулї
о тим незвичайнім дзивчецу велї чули.
Помаранчево варгочи, пеги по твары,
одразу и з нїчого параду справи.
Вера же є швидка, моцна, заходліва
и крадошох бедзи Пипилота мила.
Превелькі ципели на ногох віше ма
не важне чи лето або моцна жима.
Гей Пипи, Пипилота, ботоша ци барз длугока,
але шерцо шире маш, кождому помогнуц знаш.
Ей хижка ше, знаце уж, Пипиновац вола,
правда же ю не барз цикави и школа.
Найволї кед може з рана длugo спац
та хто будзе ище и рахунок знац?
З буквами ше служи голем кельотельо,
но не треба главку обтерховац велью.
Віше є добрей дзеки, весела, нашмяяна,
на франти вшеліяки такой порихтана.
О своіх дожицох дзечнє приповеда,
Томія и Анику часто так спрэведа.
У дзецінским швеце лем би сцела жиц
з ногами на заглавку крашне шніц.
И ми ведно зоз ню дзеци оставаме
у швеце мрийох тети Астрид уживаме.

Ксения Лікар

ПРИШЛА ЯР

Подшніжнікі били
на слунко патрели,
спод шніговей шапки
яр нам наявели.

Ластовки прилестли,
древка нам розквітили,
оргони запахли,
загадки ожили.

Кед слунко ошвітло
желені пажици,
яр запановала –
явили з гаю птици.

Олгіца Мудри

ПРАШАТКО И РОДИЧИ

Кед прашатко мале
пошло до сущеда,
такой упознало
білого медведза.

Зоз нім ше бавело
та и франтовало,
а медведз го ношел
и на плечох мало.

А кед пришло дому
було барз щешліве,
так ше не бавело
од кеди е живе.

Родичи думали
же то воно шніло
и не сцели вериц
же то справди було.

Любица Гаргай

ШИВА ЯЩУРОЧКА

Под билим явором
малюочка дзирочка,
тераз у ней бива
шива ящурочка.

Кед слунко ошвітне
ту очи отвера,
а кед слунко зайдзе
уж е нука, вера.

През дзень люби ходзиц
по желенім гаю,
слунковац ше часто
у познатим краю.

Барз е бояжліва,
ма своё скровиско,
до нього швидко бежи
кед опасносці блізко.

Любица Гаргай

ГУСКИ

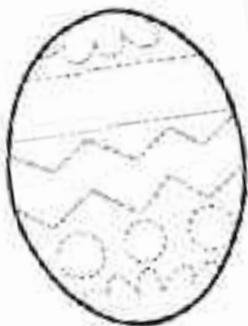
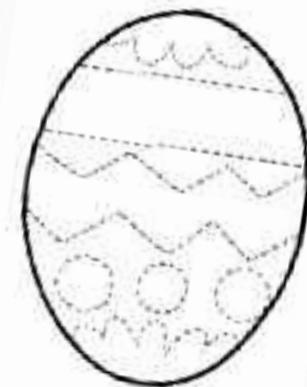
На пажицу рано бежа
и желену траву єдза;
кед гушата вони маю,
осторожно их чуваю.

Бежа и по дворе,
качки и кури оганяю,
у баркох ше купаю
и жилю себе як у раю!

Бабово гуски штири,
були ми барз мили!
Штири гуски мили,
як шніг були били!

Яким Пушкаш

Илустрация:
Ганча Папандриш Гаргай

ШКОЛЯРСКИ БАЛАМУТИ (10)

ЯК ВИПАТРАЛО ПРИРИХТОВАНЕ ПЕРШОГО ЧИСЛА ЧАСОПИСА „ВЕНЧИК“?

На початку школского 1969./70. року у ОШ Петровци, на години біології або мацеринського язика, хори теди тримала учителька Вира Гудак народжена Бесерміні, учителька нам гварела даяк так:

— Мили дзецы! У остатні роки були сце нательо вредни у писаню писньох и литературих составох, як и у рисованю рисункох, же сце зоз своїма роботами порядне затреповали Редакцию дзецинскаго часописа „Пионирска заградка“ з Нового Саду! Думам же пришол час же би и наша школа порушала власни часопис, хори ще будзе во-лац „Венчик“, або даяк иншак! Пишице и рисуйце, а найлепши роботи близвно буду обявени у вашим школским часопису! — гварела нам теди учителька Вира.

Понеже теди була ешень та зме, школяре висших класох, писали о обераню яблукох и грушкох у загради и овоцніку, о ламаню кукурици на полно, о тим як жовкне лісце на стеблох и подобне, але од зя-вения „Венчику“ (ище) не було ніч! Пришла и жима, та зме писали о санканю, оруцованию зоз шнігом, о забивачки у валахским дворе и як зме препровадзели жимски разпуст, але наш школярски часопис ше (ище вше) не зявел! Пришла и яр, писали зме (и рисовали) о подшніжнікох, ядловцох и фиялкох, о бавеню дзецинских бавискох на жленей пажици, але од „Венчика“ не було ані „В“! Пришло и лето, та зме писали о класох жита и червеним пипню на полно, о леценю мотильох, о купаню на озеру и других летних темох, але наш школярски часопис вообще ше не зявел! Були зме прешвечені же нас учителька Вира добре намагарчела! Медзитим, учителька Вира мала

— Сину, цошка ци шерцо не дурка!

векши бриги як цо то порушоване там якогошик школярского часопису, прето же у другим полючю у петровской школи непрерывно „вишли“ рижни школски инспекціи и осмолетки у Петровцах грожело утаргнуце! На концу осмокласна основна школа у Петровцах насправди и утаргнута, ніби прето же не мала достаточне число школярох, потым прето же не мала кабинети за хемию и физику, як и дворану за години физичного вихованя и подобне, та од ешені 1970. року школяре висших класох зоз Петровцах ишли, односно вожели ше на наставу на школским автобусу до Вуковару, до нововибудованей ОШ „Други конгрес КПЮ“!

Перше число школярского часопису „Венчик“ на концу вишло вяри 1971. року, мало (лем) осем боки и було друковане у чарно-білай техніки, редакторка була Вира Гудакова, прилоги приріхтали члени Літературнай секції ОШ „Други конгрес КПЮ“

— Подручна школа у Петровцах, а видруковане є у друкарні „Руске слово“ у Руским Керестуре. Учителька Гудакова ушорела и друге число Венчика, котре вишло рок познейше, а потым од трецього по дзвеяте число редакторка була учителька и паніматка Мелания Планчакова.

Кед сом недавно у Універзитетскай біблиотеки у Загребе препатрал перши дзе-вец числа Венчика, понеже мойо власни прикладніки знічтожени у Отечественай войни, несподзивал ме податок же дзепоедні тедишині „пісателе“ и познейше предлужели писац, односно робиц як новинаре, або на информаваню явносци як знімателе або режисере на телевизії, най лем спомнем Желька Тота Богмекового, Якима и Звонка Ердэльвіх, Оленку Планчак Сакачову, Марию Тот народженну Гудак, як и мою малючкосц. Од тедишиніх петровских школярох дзепоедні и надалей жиу у Петровцах (Данил Гайдук, Рената Пап

Чирковичова, Агнетка Мадеша Иванова, Владимир Дудаш, Ліля Киш Медешова, Агнета Колода Діткова...), а дзепоедні одселели и жио индзей: Сенка Вашашова одала ше до Свиняревцах, Анделяка Мудрого Колодова и Борис Колода жиу у городу Чаковец, Владо Кандрач у Загребе, Ганча Дудаш Крізмановича у Вінковцах, Надя Вінтонякова у Београдзе, Славица Тотова, Агнетка Костелник Гардійова и Наталка Дудаш Гнаткова у Вуковаре, Томіслав Папандриш у Австрыї, Марча Югас Дудогова у Австралиі, а за дзепоедніх тедишиніх авторох у Венчику (Вира Бобрекова, Сенка Гардійова, Ганча Капустинская, Владо Бурчак, Вірка Папова, Агнетка Рацова, Таня Планчакова, Оленка Рамачова, Янко и Ярослав Мудрого, Владо Бучко итд.) особнє не мам информаций дзе хвильково жиу и цо робя.

Яким Пушкаш

ПОГЛЕДАЙЦЕ ЦУДЗИ СЛОВА

Yшлідуючих дзешець виреченьох ёсць двацет два цудзи слова. Попробуйце их найсц.

- Знам у хторей улічки биваш, але не знам хтори брой твоей хижки.
- Була сом на изложби псох, стварно их ёсць вшэліякіх и прекрасных.
- Цо ши станула ягод кип, порушай ше дакус.
- Моя нина бива у велькім граду, у со-литеру на осмім кату.
- Явель на радию же ше случела велька

несреча на аутопуту та промет застановени.

- Були змея всоботу у зоолошким врту и лем сом змії и гуштери не любела патриц.
- Учителька нас научела писац якишик нови слова за хтори змея ані не знали же постая.
- Саветовал ме пайташ най меркуєм кед преходзім драгу и на пешачкім прелазу бо ёсць и возачох хтори не сць віше стануць.
- Мой перши утисак после того на-

учного предавання же воно було барз квалитетне и поучне.

- Задумай уж прилецели роди на наш комін.

прирхтала Любіца Гаргай

Букварнае; 10 – поза – разура.
ток: хавіхе нпеплабае – хавіхе нпеплабае 160
на3 – наемахи нпеплабае; боза4 – боза4; 9 – гніцак – гніцак-
чарое – дырка; 8 – каратова1 – каратова1; наемахи нпеп-
лонінна 3арпата: зінна – лай; руярэ – руярэ; 7 –
туны – аратара; пнодет – пнодет; 6 – зоноруман брт-
4 – пада – пада; 5 – кант – кант; 6 – хепея – хепея; 5 –
хенчле або хампабан; 3 – кин – кітая або скіннітапа;
4 – пада – пада; 2 – наемахи – наемахи; 1 – гіпін – гіпін;

ЯР

Yярку забренкали подшніжнікі. Сцигla яр. Порозквитало квеце. Заквітнул и овоцнік. Людзе почали шедзиць на улічки и бешедоваць. Дзецы ше почали бавиць на драже и вожиць ше на биціглох. Любім яр бо шицко розквіта и прекраснє пахнє.

**Міхаел Бурчак,
3. класа, Петровци**

ЯР

Pадуем ше же сцигla яр. На пажици уж розквітло квеце. Пах ярніго квеца прицагнул вредни мали пчолкі хтори збераю мед. Мотілі и боко катички леца доокола. На пажицу прішли и розбавеві дзецы та шицки з радосцю поздравяю яр. Я барз любім яр.

**Нера Салак,
3. класа, Петровци**

ЯР

З подшніжнікімі у моей заграді, з фіялку у ярку, зоз желеңу траву на пажици, з ластовичку под стреху, з бриніньком пчолкох у кошніци приходзі нам цепла яр и помали ше зацагуе до загради и овоцніку, до леса и на поля.

**Домагой Гаргай,
5. класа, Петровци**

ЯР

Яри ше радуем бо розквітаю по-дашніжнікі, яглаци и прекраснє пахнью фіялки и зомбулькі. Шицка природа ше будзи. Пчоли бриня и збераю мед. Птицы селідбеніци врачаю ше з цеплого краю та гледаю и оправяю своёю лоньски гнізда. Слунко цеплійше греє и припатра ше на дзецы як ше бавя на драже, у дворе и на заквітнутей пажици. Яр ми прекрасна рочна часць. Любім яр.

**Порена Медеши,
3. класа, Петровци**

Яр и бавене

Була нідзеля попладню. Вишла сом до двора. Понеже жиём прілеше, обачела сом же древа зажеленіли и чула сом шпіване птицох. «Яка красна яр» подумала сом и одбегла на пажицу. Перше сом бежала по траві и валяла ше по ней, а вец сом запатрала яке квеце порозкитало. Ніодлуга прішли мойо пайташе з класі и почали зме бавиць фодбал. Міхаел и я бранеі на ғолу, а Лорена и Нера були бавячэ. Було ту вецей шміху ягод бавеня, але нам було пріємно. Бавели зме ше так до вечара, а вец зме ше задовольни розішли дому.

**Лана Добрысевич,
3. класа Петровци**

Мой гоби

Мой гоби то фодбал. Знам о нім велью. Кажды дзень го бавим и нет дня кед на ньго не думам. Проявідзім шицки фодбалски змаганя. Навіяям за Барселону. Мой наймиліши бавяч то Златан Ібрахімович. Хвильково зберам сличкі за альбум «Бразука». Вон так зложены же представеніі кажды бавяч, а мне то интересантне. Кед одрошніем жадам буц фодбалер. Будзем ше и далей трудзіц то по-сцигнуць.

**Ален Бурчак,
6. класа, Петровци**

1. Округле бависко
2. Лєци у воздуху
3. Швици на нєбе
4. Типичне превозне средство на полю
5. Ягода, яблуко, گерега...
6. Нє варош, ялє...
7. Квашиме ю за жиму
8. Єдна превозка

Крижальку зложел Домагой Гаргай, 5. класа Петровци

Pnimeha: jačja, arnon, čijyko, tpraktop, oboi, barjat, kanyerat, arborovyc; jačtoreka

1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					

1. Рошнє у бостану
2. Грушка, бишалма, брескиня...
3. Знєше го кура
4. З нєй вариме чай
5. Рочна часц

Крижальку зложел Домагой Гаргай, 5. класа, Петровци

Pnimeha: repera, oboi, bapuo, jilja, ap; torzba

1					
2					
3					
4					
5					

ЯРНЕ СЛУНКО

ЯР

Поточок у гаю зашпивал весело
у мекей ше трави квеце зобудзело.

Ярні витрик бега доокола вшадзи
раз надума тамаль, вецка пойдзе
тадзи.

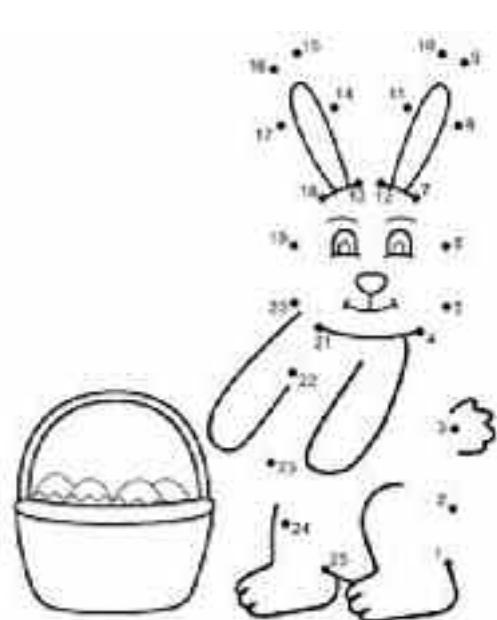
И слунко ше шмишка, яри ше радує,
ша и воно з нами прывит ёй дарує.

Анамария Лікар,
4. класа, Миклошевци

Ярнє слунко
баржей швици,
а з цеплого краю
врацаю ше птици
селідбеніци.

Ярнє слунко
баржей швици,
а у желеней трави
порозквитали перши
лилово любичици.

Лана Добрыевич,
3. класа, Петровци

Скапчайце точки од числа по числу.

ШКОЛЯРСКИ ГУМОР

„РЕД БУЛ“ ДАВА ЦИ КРИДЛА!?

Владо ідзе до школи и на улічки збачи старшу жену як ше пендра на стебло ореха.

– Нино, у питаню „Ред бул“?
– Не, питбул!

НА ГОДЗИННИ МАЦЕРИНСКОГО ЯЗИКА

– Кед повем „Крава паше траву“, дзе ту субект? – пита ше учителька школяром.
– На пажици! – одповеда Михал з остатнёй лавки.

ТОАЛЕТНИ ПАПЕР

На годзинни исторії професор пита ше школяром:
– Чи дахто од вас зна кельо ше тоалетного паперу трошело у Горватскей 2000. року по глави ёдного жителя?
– Преко по глави? – не може ше начудовац Сенка.

РОДИТЕЛЬСКА СХАДЗКА У ШКОЛИ

– Яни, преко на родительску схадзку вше приходзи твой дідо, а нє мац або оцец? – интересуе ше учителька.
– Прето же дідо слабо чуе и вец ше нє нервве пре мою оцени! – одповед Яни.

ХТОРИ ТО ЧАС?

На годзинни мацеринского язіка:
– Я купуем, ты купуешь, вон купує... хтори то час? – пита ше учителька школяром.
– То час вельких зніженькоў у робных хижох и у других тарговинох! – прешвеченна Марча.

КОМПЮТЕР ГЕНЕРАЦІЯ

Стой Желько опрез малюнка Пабла Пикаса и коментаруе:
– Випатра же авторови тога малюнку прэгорели „драйверы“ на принтеру!

Яким Пушкаш

Мудры (кус франтовліви) виречения:

- Рбота створела человека, а нє-робота пана.
- Хто вчас става, тот ше нє наспал.
- Хто другому дзизу копе, тот физични рботнік.

- Же пес человеков найлепши приятель то думанє человека, а нє пса.
- Хто ше остатні шмее, тот нє похопел виц.
- Непрерывно падам на испитох, барз им подли карсцелі.

- Жий кожди дзень як кед би ци бул остатні, та ёдного дня будзеш мац право.

Шміх єдна од найозбильнейших стварох у живоце. (F. Rabelais)

Пририхтала Любіца Гаргай

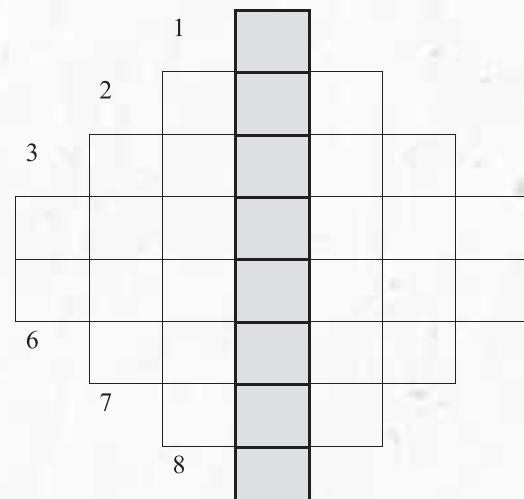
И	К	С	Н	И	Д	У	Б
Р	А	Н	Р	А	Б	У	У
У	Ш	Ф	К	У	Ї	Т	Ч
С	И	А	Р	Л	О	О	К
И	К	Ч	А	Т	Л	О	О
Н	А	Д	Ю	Д	Я	Р	П
К	Е	Т	Е	Л	Е	Ш	А
Д	А	А	Г	У	П	А	П

1	БАРНА	7	КЕТЕЛЕШ
2	БУДИНСКИ	8	КИШ
3	БУЙЛА	9	ПАП
4	БУРЧАК	10	ПАПУГА
5	БУЧКО	11	РУСИН
6	ДЮДЯР	12	ТОТ
		13	ФА

Кед пренайдзеце задані руски прэзвиска достанеце назву ище ёдного.

Пунэмэ: Kogtoja

Лю. Гаргай

1. Дзвеветнаста буква рускей азбуки
2. Двойс; легінь и дзивка...
3. Тот хтори дацо чува
4. Мали стол (мн.)
5. Жем хтору друга жем експлоатує
6. Птица хтора ма длуги ноги и длуги карк
7. Кед нєт войни вец панує...
8. Двацец седма буква рускей азбуки

У шивих польох:
Презвиско редакторки нашого часопису

Бычий венчик: вінок з бичими рогами, які виступають з вінка, а також вінок з бичими рогами, які виступають з вінка.

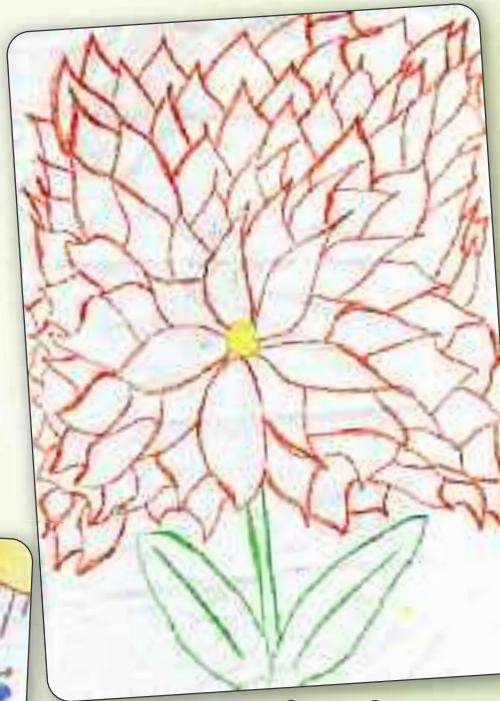
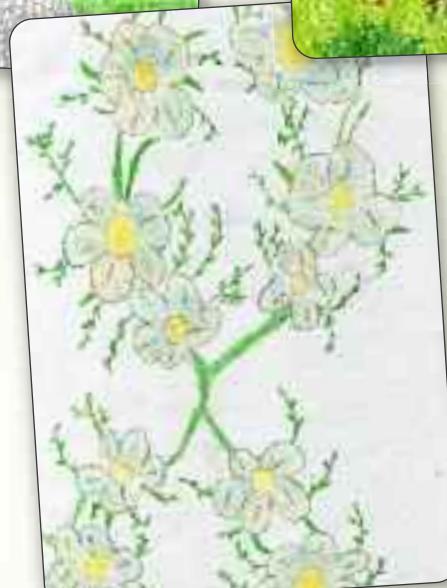
Лю. Гаргай

ПОДОБОВО РОБОТИ

Матеа Мудри, 4. класа, Петровци

Ана Контич, 4. класа, Петровци

Ярослава Вовк, 4. класа, Петровци

Анамария Мудри, 4. класа,
Миклошевци

Кристиан Мудри, 2. класа,
Миклошевци

Ела Войтків, 2 класа,
Петровци

Мелита Сегеди, 2 класа, Петровци

Дарія Рац, 4. класа, Петровци

